Adaosuri (V)

On Ianuarie 28, 2017

Idei aruncate de-a valma, fără vreo selecție, fără început și fără sfârșit.

Ştiința provoacă o adevărată debandadă în mintea ta? Ai ajuns să regreți fiecare moment care te ține departe de tine însuți? Psihicul tău poate să susțină greutatea așteptărilor pe care le generezi tot timpul? Dorința arzătoare de a evada din rutină, dorința de schimbare absolută devine de neprețuit?

O parte a "veniturilor" precise, exacte, pe care le realizezi din leadership pot fi depășite substanțial de "cheltuieli" ca urmare a faptului că poziția ta față de tine și față de ideea de schimbare se construiește pe o premisă de care nu ești sigur.

Veniturile, care pot fi limitate în anumite circumstanțe, depind în mare măsură de eforturile investite în studiul acelor avalanșe de idei și revelații care se pot concretiza în rezultate deosebite. În timp ce cheltuielile sunt întreaga osatură a unei bune cunoașteri și a unei orientări adecvate în mediul încercărilor cu care te confrunți de-a lungul unei îndelungate perioade de autoevaluare. Cu cât veniturile sunt mai mari, cu atât "restul" care îți rămâne după plata acestor cheltuieli de bază este mai mare.

Frumusețea artei de a conduce este totdeauna dată de apropierea de viață. De aceea liderii cei mai buni sunt constant "reînviați" de forța creației autentice într-un timp care le oferă oportunitatea profundă și unică de a primi, de a încorpora și integra o nouă relație suverană cu tot ceea ce înseamnă viață. Ei sunt întotdeauna interesați de consolidarea stabilității pe plan intern, aprobând întotdeauna "cererea" de întrerupere a funcționalității lor atunci când fluxurile de inspirație se schimbă sau se adună.

Astfel este aprobată victoria asupra viciilor de ordin fizic, psihic și cognitiv, aducând fără teama de a depăși limitele admise de propria lor autoritate, o nouă și binevenită culoare vieții. Dorința arzătoare de a evada din rutină, dorința de schimbare absolută nu este o extremă, ci o unealtă de neprețuit. Nimeni nu poate să avanseze pe plan personal dacă se învârte în cercul unei dezvoltări continue.

Ar trebui să căutăm în măruntaiele acestui munte viu, ce se numește om, studiat sub lupa enormă a unei lucidități fără defecte, deci de pe pozițiile unei rigori a gândirii. Şi să smulgem o dezvăluire bine fundamentată care să nu provoace răni sau sentiment. Atunci l-am putea considera un învins sau un învingător.

Drumul spre cunoașterea absolută este închis atunci când omul intră în atmosfera unei realități psihologice impuse sau autoimpuse. Ca să reținem câteva din trăsăturile leadershipului în viitor, pe care le putem întrezări prin perspectiva deschisă a naturii umane ce simte nevoia de a exprima îndoieli, dictând evoluția unui joc de nepotriviri, constând în construirea de noi trăiri și emoții, mai întâi trebuie să asigurăm materialul necesar elaborării alternativelor pe care omul trebuie să le exploreze.

Acest material, caracteristic felului de "a fi" al omului, poate avea vicii ascunse, puncte de minimă rezistență, cedând sub presiunea unor forțe externe. În funcție de nivelul de forță emoțională și psihică pe care îl are, când se dorește o modificare a realității trăite intens, el poate participa cu toată ființa la un proces de transformare, pozitiv sau negativ. Cu precădere atunci când adaosul de stimuli duri și imprecișI, greu de finisat în condiții de "înaltă presiune", nu asigură funcționarea optimă.

Dincolo de bariera leadershipului de azi, dincolo de bariera construită de mintea umană aflată sub controlul emoțiilor, rămâne un teren absolut necunoscut care seamănă însă atât de mult cu o cărare pe care nu s-a păşit niciodată. Alternativa la o oprire de moment, o şovăire din care de abia cu sforțări se poate smulge omul care nu este capabil să exercite controlul corespunzător asupra propriilor frontiere.

Cine oare îndrăznește să se avânte dincolo de propriile frontiere, în condițiile în care asupra lui se răsfrâng toată acele oscilații bruște de indispoziție și dificultăți de concentrare, cu efect distructiv? În condițiile în care toate acele manifestări de personalitate, naturalul și artificialul, sunt închise în adevărul deranjant al realității?

Leadershipul este un model de gândire extensibil care se va axa tot mai mult pe ideea de a fi complet chiar și în afara spațiului de raționalitate admis de propria ta conștiință și de propria ta obiectivitate. Completul este o entitate de sine, un soi de trăsătură unică care te caracterizează, ceva ce trebuie pus pe primul loc și pe care mulți nu vor reuși să-l depisteze și să-l stăpânească.

Asta presupune să susții posibilitatea unei fuziuni temporale între odinioară, acum și cândva, chiar dacă asta poate însemna să nu cazi de acord cu ceea ce îți cere o altă variantă a ta, un Alter Ego.

În acest moment, când ești prins în ghearele unui torent nou de cunoaștere, aflat în afara conștiinței celorlalți oameni, nu mai ești doar un creier care coordonează rațional căutările spre un început de o mare amploare, ci mai degrabă un robot programat să își execute zilnic misiunea pentru care este proiectat: să se supună unor ordine superioare, venite din partea unei instanțe superioare de judecată.

Cum îți atingi limitele constructive? Cu riscul apariției unei "hipertensiuni" în modul tău de a aborda procesul de evoluție, care netratată poate eroda ireversibil potențialul tău de creștere?

Culmile gloriei se ating greu după mulți ani de muncă bine dozată, făcând sacrificii conștient acceptate. Este o investiție pe termen lung pe care ar trebui s-o ia in considerare fiecare dintre noi pentru a putea face lucrurile normale extraordinar de bine, canalizându-ne energiile în direcția potrivită spre atingerea excelenței.

Un citat pe care l-am găsit întâmplător pe internet, și pe care probabil mulți guru ai timpului prezent îl scot din desaga plină cu secrete atunci când vor să capteze atenția publicului pe la întâlniri și sesiuni de traininguri, suna cam așa: "Depășiți-vă așteptările. Nu sunteți motivați să faceți lucruri extraordinare, ci să faceți lucruri normale extraordinar de bine."

Tot felul de experți din diferite domenii sunt bucuroși să-ți explice de ce stabilirea nivelului de așteptări este inevitabilă, la fel de importantă ca și procesul derulat ulterior, atunci când începi să-ți stabilești obiectivele.

Dar ei uită sau nu iau în considerare efectele eforturilor necorespunzător dozate, fiindcă nu s-au izbit de acea limită de suportabilitate pe care nu o poate trece nimeni decât cu un singur preț: o scădere a capacității de înțelegere a lucrurilor și de răspuns adecvat.

Mai devreme sau mai târziu, aceasta depășire de sine, grabnică, hotărâtoare, va ieși din matcă și va inunda capacitatea de înțelegere a lucrurilor, de asimilare a noilor cunoștințe utile performanței.

E o chestiune particulară de trend, de interes sau cumva de supraviețuire, care mă îndurerează. Un soi alterare a factorilor de stimulare a înnoirii, deconectarea de la dispozitivul de control intern, o maladie incurabilă căreia uneori din neștiință sau din grabă, suntem tentați să-i picăm pradă. Lupta continuă dintre două regimente, unul care vrea să obțină o poziție de superioritate, dar nu poate păstra cuceririle, și unul al cărui avanpost se afla în apropierea făgașului măsurii, al echilibrului și normalității.

Într-un asemenea context, propun să testăm o cale alternativă. O constatare. Şi anume, constatarea conform căreia conflictul dintre cele două regimente joacă un rol vital, menținându-ne într-un ritm alert conținu; punându-ne față în față cu noi înșine, cu capacitatea noastră de dezvoltare, prin educarea mobilității și voinței de a urma căile progresului.

Acum ea este din nou liberă să se manifeste după dorințele ei, din nou pe val, din nou disponibilă să-și aducă aportul la întărirea relațiilor dintre interior și exterior.

Așadar, pentru înțelegerea mai bună a propriilor tale limite și dezvoltarea acelui sentiment de depășire a ființei, urmărește implicațiile pe care le presupune o detașare de configurația unică a personalității tale. Mai exact a acelei părți care se referă la percepție, afectivitate și gândire. Acest lucru impune o coerență a acțiunilor de prevenire și control ale unei eventuale "alunecări" spre extrem.

O „paralizie" care se profilează într-un moment decisiv al vieții, poate avea ca efect întârzierea sau chiar anularea upgrade-ul de configurație lăuntrică menit să îmbunătățească nivelul cunoașterii de sine.

Leadershipul este o continuare a experienței live în care ești prins și în care te privești ca într-o oglindă. Deseori, ca să părăsești "zona de turbulențe" care îți împiedică dezvoltarea, printr-o urmărire consecventă a consecințelor, ducând la bun sfârșit lupta cu tine însuți, trebuie să explorezi într-o mai mare măsură aspectele comune ale experienței de viață și a implicațiilor sale, la granița dintre " *a fi* " și " *a nu fi* ".

Source: https://neculaifantanaru.com/adaosuri-V.html